

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De medijs capitulu[m] octauum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

nec omnes electi ieiunant: nec
 omnes q̄ ieiunāt electi. Sūt em̄
 3. Reg. 19. electi ieiunātes vt helias ⁊ io
 Math. 3. hānes in deserto: et sunt repro
 bi ieiunātes/ vt pharisei q̄ ieiunā
 Luce. 13. nant bis in sabbato. Cōtra q̄z
 nec omnes q̄ manducāt reprobi
 sūt: nec oēs reprobi māducāt.
 Math. 9. Sūt em̄ electi māducātes: vt
 discipuli q̄ nō ieiunabāt presen
 te dño: et sunt reprobi mandu
 Phil. 3. cantes: vt illi quorū deus ven
 ter est/ testante apostolo.

De spūalib⁹ bonis Capitulum septimum.

Datet itaqz q̄ hec spūa
 lia bona: vlt̄ q̄busdā ele
 ctis om̄ia cōcedunt̄ ad
 p̄fectionē virtutis: vel q̄busdā
 aliq̄ subtrahunt̄ sine periculo
 salutis. Reprobis autē vel eoz
 aliqua perpetuo vel omnia sed
 ad temp⁹ inutiliter cōcedunt̄:
 vel omnia infeliciter denegan
 tur: Inutiliter dico quoad vi
 tam optinendā que illis cōue
 nire non potest: non quoad pe
 nam leniendā q̄ per illa miri
 gari pōt. Quibus autē omnia
 om̄ino subtrahunt̄: ideo vtiqz
 fit: qz de⁹ tales eos p̄uidit: q̄b
 nullū sp̄ialis gr̄e donū debeat
 impartiri. Electis itaqz p̄stan
 ter/ vt per illa felicitatē eterne
 p̄mereant̄ stipendia: reprobis
 mediocriter malis cōcedunt̄:
 vt si nō habēt q̄ excusent̄ a pe
 na: habeant tñ quo ipoz lenia
 tur miseria: pessimis omnino

subtrahūt: ne q̄ bono p̄cipet
 illoz neq̄tia. Primus vtiliter
 cōferent̄ ad obtinēdū eternita
 tē gaudiū: secundis misericordit̄
 indulgent̄ ad pene remedium:
 tertijs vero iuste denegātur ad
 debite damnatiōis augmētū.

De medijs capitulū octauum.

Mediarū vero rerū ea
 quidem q̄ leta sunt
 vtriqz hominū gene
 ri contingere solēt: diuersis ex
 causis. Electis quippe cōcedū
 tur vel ad p̄solationē laborū si
 ne quibz hec vita nō ducit̄: vel
 vt sint eis boni opis ammini
 culum p̄merē de b̄titudinis in
 strumentum/ future iocūditatē
 preludiū/ paterne dilectiōis in
 diciū. Reprobis hō mediocri
 ter malis vel ideo concedunt̄/
 ne illoz subtractione deterio
 res fiāt: et maiore supplicio di
 gni: vel i retributionē paucorū
 bonorum q̄ in eis sunt ad vitā
 minus sufficientiū: vel vt ex h
 admoneant̄ q̄nta bene viuētes
 ab illo sperare possēt/ qui etiā
 male viuētibus sue largitatis
 dona nō subtrahit. Reprobis
 autē ⁊ eisdem valde malis p̄se
 tis vite p̄spera sinunt accidere:
 vel ad sue ingratiitudinis argu
 mētū/ qui nec etiam tēporalibz
 beneficijs ad recte viuendum
 possunt inuitari: vlt̄ ne quid ha
 beant q̄ aut suam excusare ne
 quitia/ aut diuinā valeāt icu

fare bonitatē/ vñ ad instructio
nē electorū: vt ex hoc ipso intel
ligant/ q̄ cōremenda sint/ q̄
bus etiā flagitiosissimos homi
nes copiosi vident abundare.

De tristib⁹. Ca. ix.

Tristia hō rerū mediaz
electis q̄dem solēt acci
dere/ vel ad purgādas
maculas vite p̄cedentis/ vñ ad
virtutis exercitiū r. p̄bandā pa
tientia r. meritū p̄mij largioris
vel ad coercendas prauas vo
luptatū cupiditates: vñ vt post
modū gratiores sint/ r. amplio
ri iocūditate p̄fruant/ cū se de
p̄sentib⁹ erumnis ad etna gau
dia trāstatos meminerint. Re
probis autē mediocri mal/ hic
eadē tristia miscōiter inferunt:
tum vt purgata h̄ parte vitioz
leuiori pene referuent in poste
riū: tū vt negato sibi prauē vo
luntatis effectu/ leuiori suppli
cio teneant obnoxij. Reprobis
hō valde malis/ iustissime in
fligunt: tū vt ex hoc qd̄ premij
mereant agnoscāt: tum vt p̄ns
calamitas sit eis certū future
damnationis initium: r. ea que
postmodū passuri sūt/ etiā hic
aliquaten⁹ p̄gustent: tū etiā ne
scandalū patiant electi: si fre
quētib⁹ se vrgeri miserijs: pessi
mos autē hoies semper florere
conspiciant. His r. si que sunt
alte cause/ nobis quidē ocul
te/ deo hō qui omnia p̄uidet ma
nifeite: lera. vel. tristia rerū me

diarū tam electz q̄ reprobis ar
bitramur cōtingere. Ex quib⁹
qm̄ qdam orando credim⁹ ob
tineri: idcirco ea p̄sentī capitu
lo: de obtinentia videlicet orat
tiōis putauim⁹ inserēda. Plu
res em̄ lera optāt r. postulant/
animi videlz r. corpis aut for
tune: veluti mentis industriā/
corpis sanitatē/ amplioris sub
stantie facultates. Nonnulli hō
licet paucissimi molesta poti⁹
affecrant: vtpote piā simplicita
tē: corpis egritudinē/ nullā te
nuē ve subam. Nam r. sapien
tissim⁹ ille salomon/ nec diuiti
as nec paupratē/ sed tū victui
necessaria postulabat: r. apls:
nil aliud nisi chustū scire se p̄di
cat: r. in suis infirmitatib⁹ in fa
me r. siti/ in frigore r. nuditate
cererisq; rerū medianū incōmo
dis gloriat. In his q̄ perendis
tam electi q̄ reprobi/ alij p̄di
ctis ex causis exaudiunt r. ob
tinent: alij p̄ alias repellunt.

De eo q̄ p̄ alio orat.
Capitulum decimū.

Hacten⁹ de his q̄ pro
seipis orāt/ arbitramur
sufficere/ nunc de illo q̄
p̄ alio deū rogat/ qd̄ recte senti
re valeat: quātū nobis erit pos
sibile videam⁹. Orat igitur vñ
dign⁹ p̄ digno: vel dign⁹ p̄ in
digno: vñ indign⁹ p̄ digno: vel
indignus p̄ indigno. Dignum
accipim⁹ iustū in presenti/ indi
gnū hō iniustū: q̄liscunq; post

Prouer. 30.

1. Cor. 7.

2. Cor. 11